

at sige, at nogle har en plat holdning, fordi de har en anden holdning; at man i bund og grund respekterer hinanden.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Det kan jeg svare meget kort på: Det er fuldstændig rigtigt. Jeg kan svare ja på det spørgsmål.

Ole Sohn (SF):

Når SF har fremsat forslaget, som er en delvis genfremsættelse af et tilsvarende, vi havde oppe i sidste samling, så skyldes det ganske enkelt, at vi ikke har en etnisk ligestilling på arbejdsmarkedet. Det skyldes ganske enkelt, at vi har en væsentlig højere ledighed blandt indvandrere og flygtninge. Vi har en væsentlig højere ledighed blandt unge anden- og tredje-generationsindvandrere, som er født og opvokset i det her samfund, som har dansk som deres hovedsprog, som har gået i danske folkeskoler, og som har gået på danske handelsskoler og tekniske skoler, men som ikke kan komme ind på arbejdsmarkedet.

Der er et reelt problem med integration på arbejdsmarkedet. Derfor har vi fremsat forslaget. Vi har den opfattelse, at nøglen til en reel integration i det danske samfund i alle dets hjørner og facetter er og bliver arbejdsmarkedet.

Det er via arbejdsmarkedet, via at man får kendskab til hinanden – danskere får kendskab til indvandrere, og indvandrere får kendskab til danskere – at fordommene nedbrydes, og man kan berige hinanden med den forskellighed, man nu besidder, og kan samtidig blive gode kollegaer og derved også sikre, at indvandrere og flygtninge bliver integreret på regulær vis i det danske samfund. Det er baggrunden for forslaget.

Når det er sagt, vil jeg selvfølgelig gerne kvittere for de fleste partiers meget positive signaler til intentionerne i forslaget. Det takker vi for, og en særlig tak skal selvfølgelig lyde til fru Jette Gottlieb, som ikke alene havde de gode intentioner med, men som også direkte gav tilsgagn om at støtte forslaget.

Jeg vil godt lige give et par bemærkninger til nogle af indlæggene:

Ministeren mente et eller andet sted, at regeringens initiativer ligefrem havde overhalet SF's beslutningsforslag. Jeg havde nær sagt: Gid det var så vel. Jeg anerkender, at en del af de for-

slag, som ligger på arbejdsmarkedområdet, er brugbare. Der er forslag, som vi også selv har peget på i tidligere sammenhænge, og det er der ingen problemer i. Nogle af forslagene er selvfølgelig også – hvad skal man sige – lidt pyntede i forhold til nogle af de initiativer, som er taget og også taget i samarbejde med SF, så det skal der selvfølgelig ingen kritik lyde af.

Jeg forstår bare ikke, hvorfor regeringen ikke har taget det enkle lille værktøj i brug at sige, at forudsætningen for, at vi kan brede integrationen ud på arbejdsmarkedet generelt – også på det private arbejdsmarked – er, at det offentlige går forrest og siger: Nu indfører vi en etnisk personalepolitik i stat, amt og kommune og ved de offentligt ejede selskaber. Derved går man i spidsen.

Det er ikke, som nogle af ordførerne fejlagtigt har givet udtryk for, for at man skulle indføre en kvoteordning. Det ville være direkte nedbrydende for integrationen at indføre kvoteordninger. Ved en etnisk personalepolitik, som vi har forstået det, og som vi har lagt den frem, siger man blot: Vi ønsker, at man skal gøre sig bevidst, at vi har en samfundsmæssig forpligtigelse til at sørge for en reel integration af de folk, som er kommet til landet. Det er såmænd det eneste. At man også tager hensyn til de kvalifikationer, som indvandrere og flygtninge har.

Det er en kendsgerning, at der er folk med reelle kvalifikationer, som ikke kan få arbejde. Man kan bare gå ud på enhver teknisk skole eller på en handelsskole i det her land, og så vil man konstatere, at de unge, som ikke får en praktikplads, uanset deres kvalifikationer, er unge med en anden etnisk baggrund. Hvorfor? Jo, fordi vi ikke er bevidste om, at det også er vigtigt, at de kommer ud på arbejdsmarkedet, og fordi – vil jeg formode – en lang række arbejdsgivere og for den sags skyld sikkert også en række lønmodtagere, danske lønmodtagere vælger dem fra, fordi vi har fået en så betændt og uhyggelig og kvalmende debat om indvandreres og flygtninges integration i samfundet.

Så vi bærer selvfølgelig også politisk ved til, at vi har en sådan atmosfære i samfundet, at det er vanskeligt at integrere. Men her mener jeg faktisk, at vi kunne komme et lille skridt videre, hvis det offentlige gik forrest og sagde: Nu indfører vi en etnisk personalepolitik.

Når vi har gjort det, vil det også være et lille, men godt værktøj at sige til de private virksomheder, som ønsker at overtage offentlige opgaver via udlicitering, at de naturligvis også skal